

Yoel Kitabı ve Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı Otuz Yedi

Jeff Pippenger
2026-01-29

Otuz Yedinci

William Miller'in rüyasında, insanların mücevherleri karıştırmaya başladığı başlangıçtaki "kargaşa"dan önce, Miller'in mücevherleri bir araya toplaması ve "gel ve gör" diye çağırması gerçekleşmişti. Kir fırçası taşıyan adam olarak Mesih, süpürgeyi kullanarak çerçöpü dışarı süpürür, mücevherleri çok daha büyük bir sandığa yerleştirir ve ardından Miller'i "gel ve gör" diye çağırır. Mesih süpürge işine başladığında oda boştur; zira Miller, "bir kapı açıldı ve bir adam odaya girdi; bunun üzerine insanların hepsi odadan çıktı; ve o, elinde bir kir fırçası olduğu hâlde, pencereleri açtı ve odadaki kir ve çöpü fırçalamaya başladı" diye kaydetmiştir.

Kir fırçası adamı, herkes odadan ayrıldıktan sonra odaya girer. 2023 yılında kir fırçası adamı boş odaya girdi; zira yüz kırk dört binin hareketi paramparça olmuş ve dağılmıştı. 2012 tarihli Habakkuk'un Levhaları'nın temsil ettiği hakikatler çöplerin arasına gömülmüştü ve oda boştu. Kir fırçası adamı, Vaftizci Yahya'dan sonra gelen, Yahya'nın elinde bir yelpaze bulunduğunu ve bu yelpazeyi harman yerini bütünüyle arındırmak için kullanacağını söylediği O'dur.

Doğrusu, ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum; ama benden sonra gelen benden daha kudretlidir; onun ayakabılarını taşımaya layık değilim; o sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecektir. Savurma yabası elindedir; harman yerini bütünüyle temizleyecek, buğdayını ambarına toplayacak; ama kavuzu sönmöz ateşle yakacaktır. O zaman İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. Matta 3:11-13.

Celile bir dönüm noktasının simgesidir; İsa'nın vaftiz edilmek üzere geldiği Şeria üzerindeki noktanın adı ise Bethabara'dır; bu ad "feribotla geçiş yeri" anlamına gelir ve kadim İsrail'in Vaat Edilen Topraklara geçtiği yeri işaret eder. İsa vaftiz edildiğinde, o vakit İsa Mesih oldu. Celile, Şeria, Bethabara ve İsa'nın Mesih oluşu, ilahi idare düzeninde bir değişimi vurgulamaktadır; bir kapının temsil ettiği şey de budur, özellikle de açılan ve kapanan kapının anahtarı verilmiş olan Filadelfyalılar için.

Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz: Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açar ve kimse kapatamaz; kapatır ve kimse açamaz, şöyle diyor: Yaptıklarımı biliyorum. İşte, önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum; çünkü az bir gücün var, sözümü tuttun ve adımı inkâr etmedin. Vahiy 3:7-8.

Mesih "kapıyı" "açıp" "odaya girdiğinde", oda "O'nun odası" idi; zira O "O'nun zemini"ni büsbütün temizler. Zemin O'nunsa, oda da O'nundur.

Kapernaum'da, İsa gidip geliş seyahatleri arasında kalırdı ve orası "kendi şehri" olarak anılmaya başladı. Orası Celile Gölü'nün kıyısındaydı ve, bizzat üzerinde olmasa bile,

Gennesaret'in güzel ovasının sınırlarına yakındı. The Desire of Ages, 252.

O, buğdayını toplamak ve deliceleri toplayıp yakmak için odasına girer. Celile, Şeria, Beytabara, vaftiz ve Yahya'dan İsa'ya geçişle temsil edilen dispensasyon değişimi, Laodikya'nın savaştan kilisesinden Filadelfya'nın muzaffer kilisesine geçişle örtüşür. Temmuz 2023'te odasına girdi. Miller, 18 Temmuz 2020'deki koşuşturmanın ortasında gözlerini kapamıştı; gözlerini açtığı anda odada kimse yoktu, hakikat yanılığının altında gömülüydü; sonra da kir fırçalı adam pencereleri açtı ve çerçöpü dışarı süpürmeye başladı.

“Yabası O'nun elindedir; harman yerini bütünüyle temizleyecek ve buğdayını ambara toplayacaktır.” Matta 3:12. Bu, arınma zamanlarından biriydi. Gerçeğin sözleri aracılığıyla saman buğdaydan ayrılıyordu. Azarı kabul edemeyecek kadar boş ve kendini doğru gördükleri, alçakgönüllü bir yaşamı benimsemeyecek kadar dünyasever oldukları için, birçok kişi İsa'dan yüz çevirdi. Bugün de birçokları aynı şeyi yapmaktadır. Canlar, bugün, Kefarnahum havrasındaki o öğrencilerin sınındığı gibi sınanmaktadır. Gerçek yüreğe ulaştırıldığında, yaşamlarının Tanrı'nın isteğine uygun olmadığını görürler. Kendilerinde tam bir değişimin gerekli olduğunu görürler; fakat benliği inkâr eden işi üstlenmeye istekli değildirler. Bu nedenle, günahları açığa çıkarıldığında öfkelenirler. Öğrencilerin İsa'yı bırakıp, ‘Bu söz çetindir; bunu kim dinleyebilir?’ diye söylenerek ayrıldıkları gibi, onlar da güvenmiş olarak giderler.” The Desire of Ages, 392.

2023'ün son günü, 2024'ün ilk gününe temas eden o gün, Yahuda oymağının Aslanı, Kendisine dair vahyin mühürlerini tedricen açmaya başladı. Daniel 12'deki mühürlerin açılmasının üç aşamalı sınama sürecine uygun olarak, o hâlde “arınmış, beyazlatılmış ve sınanmış” şeklinde temsil edilen üç sınama olacaktır.

Ve o yoluna git, Daniel; çünkü bu sözler son zamanına kadar kapalı tutulmuş ve mühürlenmiştir, dedi. Birçokları arındırılacak, pak kılınacak ve sınanacaktır; fakat kötüler kötülük edeceklerdir; ve kötülerden hiçbiri anlamayacaktır; ama hikmet sahipleri anlayacaktır. Daniel 12:9, 10.

Birinci melek arınmayı temsil eder; nitekim mahkûm edilmiş günahkâr, avluda günahlarını kurbanın üzerine yükler ve orada kanla aklanır.

Kan daha sonra Kutsal Yer'e götürülür; burada, kutsallığın kutsallaştırılma süreci, avludan gelen kanla yıkanarak ak pak kılınmış olarak temsil edilir. Doğruluk da orada, kan ve tanıklıklarının sözü aracılığıyla galip gelenlerde tezahür eder.

Sonra imtihana tabi tutulurlar ve son günlerde Babil'in diğer bütün bilge adamlarından on kat daha üstün buldukları anlaşılır. Üçüncü imtihan, Kutsalların Kutsalı'nda yüceltildikleri ve bilgelik iddiasındaki diğer sınıftan ayırtıldıkları aşamadır. O üçüncü imtihan Pazar yasasıdır; birinci imtihan ise, bir sonraki adımda Tapınak inşa edileceği için, birinci meleğin temellere dönme çağrısıdır. O bir sonraki adım, ikinci meleğin ayrılma mesajıdır; bunu üçüncü meleğin turnusol testi izler.

2023'te ilk melek, 11 Ağustos 1840'ta ikinci eyvaha dair İslam mesajıyla indiği zamanki gibi geldi. O, 11 Eylül'de yaptığı gibi, üçüncü eyvaha dair İslam mesajıyla ve kadim yollara dönme çağrısıyla indi. 11 Ağustos 1840'ta ikinci eyvahın mesajı yerine geldiğinde Millerci tarihin temelleri atıldı. Ardından Vahiy'in onuncu bölümündeki melek indi; böylece Vahiy'in on sekizinci bölümündeki meleğin inişini ve üçüncü eyvahın gelişini tipolojik olarak örnekledi.

Josiah Litch, temellerin 11 Ağustos 1840'ta tesis edilmesiyle ilişkilendirilen tarihî şahsiyettir. "Josiah" adının anlamı "Tanrı'nın temeli"dir ve kutsal tarihte Kral Yoşiya, mabetteki döküntüler arasında gömülü duran Musa'nın lanetinin keşfini de içeren Yoşiya reformunu temsil eder; tıpkı Miller'in mücevherlerinin odada gömülü olması gibi.

Kral Yoşiya, Vahiy kitabının on altıncı bölümündeki Armagedon olan Megiddo'da öldü. Yoşiya'nın ıslahatı, Yeroboam'ın Beytel ve Dan'da iki sunak kurduğu sırada itaatsiz peygamber tarafından ilan edilen peygamberlik sözünün yerine geliyordu. O itaatsiz peygamber, eşek ile aslanın arasında öldü. Kral Yoşiya adıyla anılarak önceden bildirilmişti; onun ıslahatı da, itaatsiz peygamberin kötü kral Yeroboam'la yüzleştiği bizzat o sunağı, gelecekte kral olacak Yoşiya'nın yıkacağını da içeren bu peygamberlik sözünün bir parçasıydı.

Yoşiya, Tanrı'nın temeli anlamına gelir ve Kral Yoşiya, hükümdarlığından yaklaşık 340 yıl önce verilmiş olan peygamberlik sözünü yerine getirdi. O, nihayet Yahuda'dan gelen peygamberin Kral Yarovam'la yüzleştiği sunağa kadar uzanan bir uyanış ve reforma önderlik etti. Oraya varınca, peygamberlik sözünün bildirdiği gibi, sunağı yerle bir etti. Yarovam'ın o iki sunağı, Yerusolim'deki tapınağın bilinçli olarak tasarlanmış taklitleriydi; öyle ki Yarovam sahte bayram günleri bile ihdas etti. Böyle yapmakla, Harun'un altın buzağıyla yaptığı şeyi aynen yapıyordu. Harun'un başkaldırısı, eski İsrail'in kutsal tarihinin temelinde yer alıyordu. Bu, Tanrı'nın yönetiminin temeli olan Yasa'yı Musa alırken gerçekleşti.

Harun'un isyanı kurucu nitelikte bir isyandı ve Yeroboam kuzeydeki on oymağı İsrail olarak kurduğunda bu isyan tekrarlandı. Musa Harun'u azarladı; ve Musa, Mesih'in omega oluşuyla ilişkisi bakımından alfa, yani temeldir. Harun ile Musa, kurucu nitelikteki isyandaki iki sınıfı temsil eder; üçüncü bir sınıf ise Musa'nın yanında duran kahramanlar—Levililerdir. Kuzey krallığının kurucu nitelikteki isyanında iki sınıf, Kral Yeroboam ile Yahuda'dan gelen peygamberdir; ve yine kahramanlar Levililerdir.

Yerovam'ın temel nitelikteki isyanı sırasında, Yahuda'dan gelen peygamber onu azarladı ve adı "Tanrı'nın temeli" olacak bir kral—Yoşiya—hakkında peygamberlikte bulundu. Önceden bildirilen ıslahatın yerine gelmesi şunu içeriyordu: Yoşiya uyanış ve ıslahatına başladığında, Musa'nın laneti bulundu ve Musa'nın kutsal sözlerinin okunması, halihazırda başlamış olan uyanış ve ıslahatı güçlendirdi. Açıkça peygamberî bir sembol olan Yoşiya, Musa'nın yazılarından bir peygamberlik keşfedildiğinde güç kazanan bir uyanış ve ıslahatı temsil eder.

Kral Yeroboam'un öyküsündeki temel başkaldırı, hem İsrail Kralı hem de Yeroboam'un temel başkaldırısına karşı ilahî bir beyanla ve peygambere Yahuda'ya dönüşünde hangi yoldan kaçınması gerektiğini bildiren talimatlarla gönderilmiş olan Yahuda'dan gelen peygamber tarafından temsil edilir. Yahuda'dan gelen peygamber, Yeroboam'ın kalması yönündeki isteğini

reddeder; ne var ki daha sonra Beytel'in yalancı peygamberinin davetini kabul ederek kaderini mühürler. İtaatsiz peygamber merkeple aslanın arasında ölecek, ardından da yalancı peygamberin kabrine defnedilecektir.

11 Ağustos 1840 tarihinde, ikinci "vay" peygamberliği yerine geldi ve Adventizmin temelleri atıldı. Josiah Litch, bu peygamberliği 1838'de sundu; ardından 11 Ağustos 1840'tan on gün önce hesaplarını kesinleştirerek 11 Ağustos 1840 tarihini, Osmanlı hâkimiyetinin sona ereceği gün olarak öngördü; bu da ikinci "vay" bağlamındaki İslam'a dair peygamberliğin yerine gelmesiydi.

Kral Yoşiya, nihai uyanış ve reformu simgeler; zira her peygamber, önceki günlerden çok son günler hakkında daha doğrudan konuşur. Kral Yoşiya, nihai uyanış ve reformu simgeler ve bu reform Kutsal Kitap'ta bir peygamberlik sözüyle ortaya konulmuştur. Yoel kitabı, yüz kırk dört bini teşkil edecek olanlar arasında gerçekleşecek nihai uyanış ve reformu tanımlar. Yoşiya'nın uyanışı iki aşamalıydı; başladı, ardından çalışmaya ivme kazandıran bir peygamberlik sözü mühürden çözüldü. Bu iki aşama, Yoel kitabında belirtildiği üzere, ilk ve son yağmurdur; Elçilerin İşleri kitabında yerine gelmiş, ardından Millerit tarihinde yeniden yerine gelmiştir.

Harun'un, Kral Yeroboam'ın ve Yahuda'dan gelen peygamberden Kral Yoşiya'ya, oradan da Josiah Litch'e kadar uzanan temel isyanlar, temel sınava dair bir tanıklık çizgisini ortaya koyar. Temel sınav ilk sınavdır; baştaşı yerine konduğunda onu tapınak sınavı izler. Ardından üçüncü sınav, yani turnusol testi, gelir.

Altın buzağıdan başlayıp Bet-El ve Dan'daki Yerovam'ın sunaklarına, oradan Kral Yoşiya'ya ve Josiah Litch'e uzanan silsile, 11 Eylül'ün temel sınavına götüren bir dizi peygamberî adımı temsil eder. New York'un büyük binaları 11 Eylül'de çöktüğünde, üçüncü "Vay" kehaneti, kadim temel yollara dönüşe çağırın bu sınavı belirledi; zira 11 Ağustos 1840 ile 9/11 arasındaki paralellik, görmek isteyen herhangi bir Laodikyalı Yedinci Gün Adventisti tarafından görülebilirdi. Günümüzde, genellikle doğru olan komplo teorilerinin arasında, 11 Eylül'de El Kaide'nin rolü sık sık sorgulanmaktadır; oysa "El Kaide" "kaide", yani "temel" anlamına gelir ve bir örgüt olarak 1989'daki sonun zamanından bir yıl önce, nitekim 11 Ağustos 1988'de kuruldu.

Temellerin peygamberî sembolizmine ilişkin bu ayrıntılar fark edilmezse, çok şey yitilir. 9/11'de birinci adımda temeller atıldı. İkinci adımda, tepetaşı yerine konulduğunda mabet tamamlanır. Üçüncü adım, Pazar yasasının kapalı kapısıdır. 9/11'den Pazar yasasına kadar mesaj öncelikle Laodikyalı Yedinci Gün Adventistlerine yöneliktir; çünkü yargı Tanrı'nın evinden başlar ve Tanrı'nın evi için Pazar yasasında sona erer. İşte orada ve o anda Laodikyalı Yedinci Gün Adventizmi bir kenara bırakılır; tıpkı Millerci tarihte Protestanların, Mesih'in tarihinde Yahudilerin ve Musa'nın tarihinde kırk yıl boyunca ölenlerin bir kenara bırakıldığı gibi.

11 Eylül'deki üçüncü vay, 11 Ağustos 1840'taki ikinci vay tarafından tipolojik olarak temsil edildi ve o düzeyde her iki işaret taşı da, Kutsal Kitap peygamberliğinde İslam'ın ilk sembolü olan merkep tarafından temsil edilir. Pazar yasası canavarın işaretidir ve o canavar sıkça bir aslan olarak tasvir edilir; böylece Yahuda oymağının Aslanı'nı taklit eder. Pazar yasası aslandır ve Yahuda'dan gelen itaatsiz peygamber, merkep ile aslanın arasında öldü ve Beytel'deki yalancı peygamberle aynı mezara gömüldü. O, 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan peygamberlik döneminde öldü;

ki bu da merkepten aslana kadar uzanan peygamberlik dönemidir. O sınanma dönemi, Yahuda'dan gelen itaatsiz peygamberi bizzat kendi mezarına defnettiren Beytel'deki yalancı peygamberin mezarıdır.

Kudüs ile mabedin bulunduğu Yahuda krallığının sahtesi olarak tasvir edilen Yeroboam'ın krallığı, Millerci tarihte artık Tanrı'nın halkı olmayan Protestanları temsil ediyordu. Onlar, 11 Ağustos 1840 ile 22 Ekim 1844'teki kapalı kapı arasında ahit statülerini kaybettiler. Bu tarih, 9/11'den Pazar Yasası'na kadar olan dönemle örtüşmektedir; bu nedenle, Yahuda'nın itaatsiz peygamberi, Beytel'in yalancı peygamberi tarafından temsil edilen mürtet Protestanlarla aynı mezara defnedilmiştir.

Genel olarak Kral Yoşiya iyi bir kraldı; ancak Megiddo'da öldü; bu durum Armagedon'a açık ve doğrudan bir uygulama teşkil eder. Neko'nun uyarı mesajını reddederek yoldan saptı. Mısır kralı, dolayısıyla güneyin kralı olan Neko, kuzeyin kralı olan Babil'le savaşa gidiyordu. Yoşiya, Daniel 11:40-45'te güneyin kralı ile kuzeyin kralının savaşıyla ilgili uyarı mesajını reddettikleri için Armagedon'da ölen Yahudalıları temsil eder. O mesaj 11 Eylül'de temel teşkil etti.

İlk sınav, ilk meleğin temellere dönmeye çağrısıdır.

İkinci sınama, ikinci meleğin ayrılmaya ve tapınağı tamamlamaya çağrısıdır.

Üçüncü sınama, üçüncü meleğin mühür veya damgaya dair turnusol testidir.

İlk imtihan, temeller üzerine yöneltilmiş bir imtihandır ve 2024'te Sebt Günü Zoom toplantılarına iştirak edenlerin yaklaşık yarısı, 1843 çizelgesinde temsil edilen yegâne doktrinel sav sebebiyle ayrıldı. Bu tartışma, son günlerde Tanrı'nın halkının görünümünü tesis eden sembol üzerineydi. Millerit tartışması, Protestanların Daniel on birinci bölümün on dördüncü ayetinde görünümü tesis etmek üzere kendini yücelten ve düşen gücün Antiyokhos Epiphanes ya da İslam olduğunu ileri sürmelerine yol açmıştı.

O zamanlarda birçokları güney kralına karşı ayaklanacaktır; halkından zorbalara da görünümü gerçekleştirmek için kendilerini yüceltecekler; fakat düşeceklerdir. Daniel 11:14.

Senin halkının yağmacıları İslam mıydı, Antiyokhos Epifanes miydi, yoksa Miller'in belirlediği üzere Roma mıydı? Miller, putperestliğin ve Papalığın yıkım getiren güçlerinin her ikisinin de kendilerini yücelten, yıkılan ve Tanrı'nın halkının yağmacıları olduğunu kavramıştı. Bu sav, "Tanrı'nın eliyle yönlendirilmiş olup değiştirilmemesi gereken" levhada temsilen yer alır ve Habakkuk'un levhalarından herhangi birinde, peygamberlik Sözünde doğrudan bir göndermesi bulunmayan bir olayı belirleyen tek temsildir. Levhadaki atf, bu temel savı, Tanrı'nın peygamberlik Sözünün ayırıcı gücünün bir sembolü olarak öne çıkarmak içindir.

2024 yılında Zoom grubunun yaklaşık yarısı, görünümü tesis edenin Roma değil de Amerika Birleşik Devletleri olduğu yönündeki yanlış anlayış nedeniyle ayrıldı; oysa Milleritler bunun aksini pek isabetli biçimde savunmuşlardı.

2023'te başlayan arındırma, Mesih elindeki yabayla odaya girdiğinde başladı; ve bu yaba O'nun hakikat sözleridir. Kendi odasına girdiğinde, orası insanlardan boştu; bu yüzden Rab'bin yolunu

hazırlamak için çölde bir ses yükseltti. Bu ses, Antlaşmanın Habercisi'nin birdenbire kendi tapınağına gelmesi için yolu hazırlamak içindi; yüz kırk dört binlik kendi tapınağına.

Sonra 2024 yılında, ilk imtihan: temellerin imtihanı, görümü kimin tesis ettiğinin imtihanı—artakalanı mühürleyen o görüm. Artakalanı mühürleyen içsel görüm, onuncu bölümdeki Mesih görümüdür; dışsal görüm ise Antikrist tarafından tesis edilen görüm olup Antikrist Roma'dır. Mesih'in içsel görümü ve Antikrist'in dışsal görümü. Mühürlenme, hem ruhanî hem aklı bakımdan hakikate yerleşip kökleşmedir; ve onuncu bölümün içsel görümü ruhanî olandır, on birinci bölümün dışsal görümü ise aklı olandır. Her iki görümün anlaşılması ve buna tekabül eden tecrübenin yaşanması, mühürlenecek herkes için gerekli ölçüttür; nitekim Daniel bunu Daniel kitabı onuncu bölüm birinci ayette göstermiştir.

Pers kralı Koreş'in üçüncü yılında, adı Belteşassar denilen Daniel'e bir şey vahyedildi; ve o şey gerçektir, fakat belirlenen zaman uzundu; ve o şeyi anladı, ve görüme dair anlayışa sahipti. Daniel 10:1.

Temellerin alfa sınaması, Daniel'in on birinci bölümünün on dördüncü ayeti üzerindeydi ve Milleritlerin aynı temel sınamasına paraleldi; ve o sınama, Habakkuk'un gözcüsüne yazması ve apaçık kılması emredilen levha üzerinde temsil edilen, Millerit tarihindeki tek tartışmaydı. 2024'ün temel sınaması ise, 11 Ağustos 1840, 1888 ve 9/11 ile temsil edildiği üzere, birinci meleşin inişiydi.

O melek, Mikail olarak da inmişti; zira Mikail, Musa'yı diriltten kişidir; Musa ise, İlyas'la birlikte 2023'ün son gününde diriltildi. Bu diriliş, Hezekiel tarafından, dört rüzgâra ilişkin bir peygamberlik sözü vasıtasıyla gerçekleştirilmiş olarak tasvir edilir; Kız Kardeş White bunu "öfkeli, dizginlenmiş at" diye adlandırır; bu da 11 Ağustos 1840 ve 11 Eylül'deki İslam'dır. Alfa sınaması, temel teşkil eden sınavı bir haricî görüm idi. Omega sınaması ise dâhilî bir tepe taşı görümü olacaktır.

Neden alfa ve omeganın ardından üçüncü bir sınama gelsin? Benim tespit ettiğim mesele tam da budur. 2024 tarihli alfa harici sınama görümü, üç sınamadan ilkinidir. O temel sınamadan geçmek, tepe taşı olan omega sınamasına dahil olabilmek için zorunludur. Bu iki sınama, üçüncü sınamadan farklı bir peygamberî mahiyete sahiptir. Üçüncü sınama ise, adayın önceki iki merhaleyi gerçekten geçip geçmediğini gösteren bir turnusol testidir.

Birinci sınama temeldir; ikinci sınama ise mâbedin tamamlanmasıdır. Mâbedin temeli, Babil'den çıkış için verilen ilk fermanın tarihî süreci boyunca atıldı. İkinci fermanın tarihî sürecinde mâbed tamamlandı. Üçüncü ferman farklıydı; zira o fermanda, Yahuda'nın millî egemenliği yeniden tesis edilerek onlara medenî ve dinî suçları kovuşturma yetkisi verildi. Yargı, üçüncü fermanla yeniden tesis edilir. 2024 yılında, temel mahiyetindeki Alfa sınaması, toz fırçalı adamın neredeyse boş odasında bulunanları ayırdı.

Omega imtihanı, tepe taşının yerine konmasıyla temsil edildiği üzere, mâbedin tamamlandığı noktadır. Mâbedin tamamlanması, deliceler ayıklandığında tesis edilen muzaffer kilisedir. Miller'in rüyasında mâbedin tamamlanması, mücevherlerin "onları içeri atan adamın gözle görülür

hiçbir gayreti olmaksızın” daha büyük sandığa yeniden atıldığı zamandı. Miller, mücevherleri daha büyük sandığa atan kir fırçasını kullanan adamın kimliğini belirledikten sonra, tanıklığını şu sözlerle bitirir: “Pek büyük sevinçle haykırdım ve o haykırış beni uyandırdı.”

Dikkat edin ki, Miller’in uyandırıcı yüksek sesli çağrısı “sevinç” tarafından güçlendirilmiştir. Sevinç, Yoel’de “yeni şarap” a sahip olanların simgesidir; “utanç” ise yeni şaraptan mahrum bırakılmış olan diğer şarap içenlerin üzerindedir. Miller’i uyandıran Gece Yarısı Çılgılığı, kir fırçasını kullanan adamın mücevherleri daha büyük sandığa atmasının ardından gelir. Daha büyük sandık, çerçöpten ayrılıp sandığa atılmış mücevherlerle doludur; bu sandık hem yüz kırk dört binin tapınağıdır hem de Gece Yarısı Çılgılığının mesajıdır. Tapınak, ikinci fermandan ya da ikinci melekten ya da ikinci ve omega sınavıyla tamamlanır. Miller’in rüyasında, göklerin pencereleri açıldığında omega sınavı temsil edilir.

Ve sanki büyük bir kalabalığın sesi, çok suların sesi ve güçlü gök gürlemelerinin sesi gibi bir ses işittim; şöyle diyorlardı: "Haleluya! Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı hüküm sürmektedir. Sevinelim ve coşalım, O'na yücelik verelim; çünkü Kuzu'nun düğünü gelmiştir ve gelini kendini hazırlamıştır. Ve kendisine temiz ve beyaz ince ketenle giyinmesi lütfedildi; çünkü bu ince keten, kutsalların doğruluğudur." Ve bana dedi: "Yaz: Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılanlara." Ve bana dedi: "Bunlar Tanrı'nın gerçek sözleridir." Vahiy 19:6-9.

22 Ekim 1844'te "Mesih'in dört gelişi" yerine geldi; ve bu dört gelişin her biri, yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasında daha yetkin bir biçimde yerine gelecektir. Antlaşmanın Elçisi olarak, Malaki 3'te Levililerin artırılıp temizlenmesinin yerine gelmesi üzere geldi. Daniel 7:13'ün yerine gelmesi olarak bir krallık almak üzere geldi. Daniel 8:14'ün yerine gelmesi olarak mabedi arındırmak üzere geldi ve ayrıca evliliğe de girdi. Evlilik, gelin kendini hazırladığında gerçekleşir.

'Meyve olgunlaşınca, hemen orağı vurur; çünkü hasat vakti gelmiştir.' Mesih, kendi kilisesinde kendisinin tezahürünü derin bir özlemle beklemektedir. Mesih'in karakteri kendi halkında kusursuz biçimde yansıtıldığında, onları kendisine ait olanlar olarak talep etmek üzere gelecektir. Mesih'in Mesellerinden Dersler, 69.

"Dünya ancak uyarılabilir," ilhama göre, Pazar yasası krizi sırasında Tanrı'nın mührüne sahip "erkekleri ve kadınları görmek" suretiyle.

“Kutsal Ruh’un işi, dünyayı günah, doğruluk ve yargı konusunda ikna etmektir. Dünya ancak, gerçeğe inananların gerçek aracılığıyla kutsanmış olarak, yüce ve kutsal ilkeler uyarınca hareket ettiklerini, Tanrı’nın buyruklarını tutanlarla onları ayaklar altına alanlar arasındaki ayırım çizgisini yüksek ve yüce bir anlamda ortaya koyduklarını görerek uyarılabilir. Ruh’un kutsallaştırması, Tanrı’nın mührüne sahip olanlarla sahte bir dinlenme gününü tutanlar arasındaki farkı belirgin kılar. Deneme geldiğinde, canavarın damgasının ne olduğu açıkça gösterilecektir. O, Pazar gününü tutmaktır. Gerçeği işittikten sonra bu günü kutsal saymaya devam edenler, vakitleri ve yasayı değiştirmeyi tasarlamış olan günah adamının nişanesini taşırlar.” Bible Training School, 1 Aralık 1903.

Gelin kendini hazırladığında, hasat vakti gelmiş olur. Hasat, salınım sunusunun sancağı olarak kaldırılan buğdayın ilk ürün sunusunun toplanmasıyla başlar. Önce, Vahiy kitabındaki yüz kırk

dört bin olan ilk ürünler toplanır; ardından da büyük kalabalık olan diğer sürü. Sancak, onun kudretli ordusudur; kudretli ordusu da ince beyaz ketenle giyinmiştir. Düğünde, Pazar yasaasının yargısından önce, yüz kırk dört binin tapınağı tamamlanır; ve o tapınak yalnızca Miller'in daha büyük sandığı değildir, aynı zamanda peygamberlik ruhu dâhil bütün armağanlara sahip olan muzaffer Kilise'dir.

Ben onun ayaklarına kapanıp ona tapınmak istedim. O da bana dedi: Sakın bunu yapma! Ben seninle ve İsa'nın tanıklığına sahip olan kardeşlerinle birlikte bir kulum. Tanrı'ya tapın; çünkü İsa'nın tanıklığı peygamberlik ruhudur. Vahiy 19:10.

Yüz kırk dört bin, İsa'nın tanıklığına sahip olanlardır; ve İsa'nın tanıklığı, hem Kutsal Kitap'ta hem de Peygamberlik Ruhu'nda "satır üstüne satır" şeklinde ortaya konulmuştur. Yüz kırk dört binin Laodikya hareketi, yüz kırk dört binin Filadelfya hareketine dönüştüğünde, tanıklıklarını sunmak için hepsi "satır üstüne satır" metodolojisini kullanacaklardır. Bu tanıklık, İlâhî kan ile insanî tanıklığın bir bileşimidir.

Onu Kuzu'nun kanıyla ve ettikleri tanıklığın sözüyle yendiler; ölüm pahasına da canlarını sevmeydiler. Vahiy 12:11.

Tanrısallığın kanıyla birleşmiş insanlığın tanıklığı, Musa ile Kuzu'nun tanıklığıdır. Musa insanlığın kendisiydi; omega olan Kuzu'nun tanrısallığının kanına karşılık gelen alfaydı. Gelin kendini hazırladığı anda bütün armağanlar yeniden verilir; ve ak ketenlere bürünmüş kudretli bir ordu olarak, Rab'bin ilerleyen ordusunun sancağı olarak yerini alır. O savaş yürüyüşü, gelin hazırlanıp aklara büründürüldüğünde başlar; o vakit, Miller'in rüyasında olduğu gibi, göklerin pencereleri açılır.

Ve göğün açıldığını gördüm; ve işte, beyaz bir at; onun üzerinde oturanın adı Sadık ve Hakiki idi; ve doğrulukla yargılar ve savaşır. Gözleri ateş alevi gibiydi ve başında birçok taç vardı; ve üzerinde yazılı, kendisinden başka hiç kimsenin bilmediği bir adı vardı. Ve kana batırılmış bir giysi giymişti; ve adı Tanrı'nın Sözü diye çağrılır. Gökte bulunan ordular, ince ketenden, beyaz ve temiz giysiler içinde, beyaz atlar üzerinde peşinden gidiyorlardı. Ağzından, onunla ulusları vurmak için keskin bir kılıç çıkıyordu; ve onları demir asa ile yönetecek; ve Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın hiddeti ve gazabının şarap teknesini çiğner. Ve giysisinin üzerinde ve uyluğunda yazılı bir adı vardı: KRALLARIN KRALI VE RABLARIN RABI. Vahiy 19:11-16.

Kir fırçası olan adam boş odaya girip pencereleri açtığında, mücevherleri toplayıp onları daha büyük Omega sandığına yerleştirir. James White bu mücevherleri Tanrı'nın halkı olarak tanımladı; ancak William Miller size sembollerin birden çok anlam taşıdığını söylerdi ve mücevherler yalnızca dağılmış temel hakikatleri değil, aynı zamanda Mesih'in görkem krallığını temsil eden, yükseltilmiş taç üzerindeki dağılmış mücevherleri de temsil eder.

Ve o gün Rab, onların Tanrısı, onları kendi halkının sürüsü gibi kurtaracak; çünkü onlar, onun ülkesinde bir sancak gibi yükseltelen tacın taşları gibi olacaklar. Zekeriya 9:16.

Görümü tesis eden Roma'nın kurucu alfa sınavından sonra gelen omega ve ikinci sınav, baştaşı omega sınavıdır. Bu, yargının üçüncü turnusol sınavından önce gelen, mabedin tamamlanması

sınavıdır. Sınav, ibadet edenlerin iki sınıfını birbirinden tasfiye eder; yağı esas alarak hikmetlilerle akılsızları ayırır—yağ ise mesajdır, yahut Kardeş White’ın Kapernaum’daki sinagog üzerine yorumunda nitelediği üzere “hakikat sözleri”dir.

Yuhanna 6:66’da anlatıldığı üzere, İsa’nın tek seferde en çok sayıda öğrencisini kaybettiği yer Kefernahum’dur; ve o öğrenciler bir daha geri dönmediler. Mesih’in zamanındaki öğrenciliğin en büyük sınavı olarak Kefernahum, yine Mesih’in zamanındaki öğrenciliğin omega sınavının bir sembolüdür; bu ise, 2023’te başlayan üç aşamalı sınav sürecindeki öğrenciliğin omega sınavının tipini teşkil edecekti. Kefernahum’da sınav Gökten Gelen Ekmek ile temsil edildi ve bu, İsa doğal şeylerden söz ettiğinde bunun ruhsal bir anlamda anlaşılması gerektiğini kabul etmeye isteksiz olmaları nedeniyle, peygamberliği anlayamamaları bağlamında Yahudilerin başarısızlığını ortaya koydu.

Bu konulara bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Havra’da yaşam ekmeği üzerine Mesih’in konuşması, Yahuda’nın hayatındaki dönüm noktası oldu. “İnsanoğlu’nun etini yemedikçe ve O’nun kanını içmedikçe, içinde yaşam yoktur.” sözlerini işitti. Yuhanna 6:53. Mesih’in dünyevi değil, manevi faydalar sunduğunu gördü. Kendini ileri görüşlü sayıyor ve İsa’nın itibar görmeyeceğini, takipçilerine de yüksek bir makam bahşedemeyeceğini görebildiğini düşünüyordu. Mesih’e o denli sıkı bağlanmamaya, böylece gerekirse geri çekilebilmeye karar verdi. Gözleyecekti. Ve gözledi.

"O andan itibaren, öğrencilerin zihinlerini karıştıran şüphelerini dile getirmeye başladı. ..." Çağların Arzusu, 719.

Birinci Sınama

İsa’nın bencil Yahuda’ya yönelttiği bakış, Rabbin onun ikiyüzlülüğüne nüfuz etmiş ve alçak, aşağılık karakterini okumuş olduğuna onu ikna etti. Bu, Yahuda’nın daha önce almış olduğundan daha doğrudan bir azardı. Bu onu kıskırttı; böylece Şeytan’ın, düşüncelerini denetlemek üzere içeri girmesine imkân veren bir kapı açılmış oldu. Tövbe etmek yerine intikam tasarladı. Günahını bilmenin acısıyla sarsılmış ve suçunun ortaya çıkmış olmasının kıskırttığı bir delilik içinde, sofradan kalktı ve başkâhinin sarayına gitti; orada meclisi toplanmış halde buldu. Şeytan’ın ruhuyla doldurulmuştu ve aklını yitirmiş biri gibi davrandı. Rabbin ele vermesi karşılığında vaat edilen ödül otuz gümüş paraydı; ve merhem kutusunun bedelinden çok daha düşük bir meblağ karşılığında Kurtarıcı’yı sattı.

Ruh ve yaşayış bakımından birçoğu Yahuda’ya benzer. Karakterlerindeki veba lekesi konusunda suskunluk sürdükçe, açık bir düşmanlık görülmez; fakat kınandıklarında, yürekleri hınçla dolar. Youth Instructor, 12 Temmuz 1900.

İkinci Sınama

"Fısıh’tan önce Yahuda kâhinler ve yazıcılarla ikinci kez buluşmuş ve İsa’yı onların ellerine teslim etmek üzere anlaşmayı tamamlamıştı. ... Şimdi Yahuda, Mesih’in öğrencilerinin ayaklarını yıkaması yüzünden gücenmişti. İsa kendini bu denli alçaltabiliyorsa, diye düşündü, İsrail’in kralı olamazdı. Zamanî bir krallıkta dünyevî onura dair bütün umutlar yıkılmıştı.

Yahuda, Mesih'i izlemekle kazanılacak hiçbir şey olmadığı kanaatine varmıştı. Onu, kendi düşüncesince, kendini aşağılamış olarak gördükten sonra, onu inkâr etme ve aldatılmış olduğunu itiraf etme niyetinde kesinleşti. Bir cin tarafından ele geçirilmişti ve Efendisi'ni ele vermekte üzerinde anlaşmış olduğu işi tamamlamaya azmetti." The Desire of Ages, 645.

Nihai Karar

Niyetinin ifşa edilmesinin doğurduğu şaşkınlık ve sarsıntı içinde, Yahuda odadan ayrılmak üzere aceleyle ayağa kalktı. Bunun üzerine İsa ona dedi: "Yaptığımı çabuk yap." ... O da lokmayı aldıktan sonra hemen dışarı çıktı; ve geceydi. Mesih'ten yüz çevirip dış karanlığa girerken, hain için geceydi.

Bu adım atılıncaya dek, Yahuda tövbe imkânının ötesine geçmemişti. Fakat Rab'bin huzurundan ve diğer öğrencilerin yanından ayrıldığında, nihai karar verilmişti. Sınır çizgisini geçmişti.

Bu ayartılmış canla muamelesinde İsa'nın uzun süreli tahammülü ne denli hayranlık vericiydi. Yahuda'yı kurtarmak için yapılabilecek hiçbir şey ihmal edilmemişti. Rab'bini ele vermek üzere iki kez anlaşma yapmış olmasına rağmen, İsa ona yine de tövbe fırsatı verdi. Hainin yüreğindeki gizli maksadı okuyarak, Mesih Yahuda'ya ilâhiyetinin nihai ve ikna edici kanıtını sundu. Bu, o sahte öğrenci için tövbeye yönelik son çağrıydı. Mesih'in ilâhî-insan yüreğinin yapabileceği hiçbir çağrı Yahuda'dan esirgenmemişti. İnatçı gurur tarafından geri püskürtülen merhamet dalgaları, boyun eğdiren sevginin daha da güçlü bir taşkını olarak geri döndü. Ne var ki, suçunun açığa çıkması karşısında şaşkınlığa ve korkuya kapılmış olsa da, Yahuda yalnızca daha da kararlı oldu. Kutsal ayin sofrasından ihanet işini tamamlamak üzere dışarı çıktı.

Yahuda üzerine "vay"ı ilan ederken, Mesih'in öğrencilerine yönelik merhamet amacı da vardı. Böylece onlara Mesihliğin nihai kanıtını verdi. "Size, olmadan önce söylüyorum," dedi, "öyle ki, vuku bulduğunda, Ben O'yum diye iman edesiniz." İsa, başına gelecekler konusunda görünürde habersizmiş gibi suskun kalsaydı, öğrenciler Efendilerinin ilâhî öngörüye sahip olmadığını ve katil güruhun eline ansızın yakalanıp ihanet edilerek teslim edildiğini düşünebilirlerdi. Bir yıl önce İsa, on ikiyi seçtiğini ve içlerinden birinin şeytan olduğunu öğrencilerine söylemişti. Şimdi ise, ihanetinin Efendisi tarafından bütünüyle bilindiğini gösteren Yahuda'ya yönelik sözleri, Mesih'in gerçek izleyicilerinin O'nun alçalışı sırasında imanını güçlendirecekti. Ve Yahuda dehşetli sonuna vardığında, İsa'nın hain hakkında ilan ettiği o "vay"ı hatırlayacaklardı. The Desire of Ages, 653-655.